

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.171/2009/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2009. május 5. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés bűntette miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2009. évi január hó 28. napján kihirdetett 2.B.732/2008/7. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott cselekményét a Btk. 166.§ (1), (2) bekezdés d/ pont szerinti emberölés bűntettének minősíti.

A vádlott szabadságvesztés büntetését 12 (tizenkettő) évi fegyházbüntetésre súlyosítja, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát pedig 10 (tíz) évre felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéltét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság határozatának kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 31.500 (Harmincegyezer-ötszáz) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére minősítés változtatás és a büntetés mértékének súlyosítása végett jelentett be fellebbezést. A vádlott az ítéletet tudomásul vette, a védő enyhítésért fellebbezett.

A fellebbviteli főügyészség a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést fenntartotta azzal a kiegészítéssel, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan, ugyanis a tényállás részben felderítetlen az igazságügyi orvosszakértői bizonyítás kapcsán, mert a megyei bíróság nem tisztázta, miszerint fennáll-e a különös kegyetlenséggel elkövetés, mint minősítő körülmény. A fellebbviteli főügyészség bizonyítás felvételét indítványozta, ennek érdekében másodfokú tárgyalás kitűzését.

A bizonyítás felvételét követően a fellebbviteli főügyészség képviselője perbeszédében az orvosszakértői bizonyításnak megfelelően az ítéleti tényállás kiegészítését, a különös kegyetlenséggel elkövetés mint minősítő körülmény megállapítását, a vádlott büntetésének súlyosítását, illetőleg a szabadságvesztés büntetés fegyház fokozatban történő végrehajtását indítványozta.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján bírálta felül és megállapította, hogy a megyei bíróság ügyfelderítési kötelezettségének az igazságügyi orvosszakértői bizonyítás körében hiányosan tett eleget, így ítélete a Be. 351.§ (2) bekezdés a) pontja alapján részben megalapozatlan. A megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében a másodfokú bíróság bizonyítás felvétele érdekében a Be. 363.§ (2) bekezdés b) pontja alapján tárgyalást tartott az ügyben.

A másodfokú tárgyalás eredményeképpen az ítéleti tényállás kiegészítendő a következőkkel:

A vádlott a sértett arcát közepes erővel bántalmazta, majd jobb lábbal legalább egyszer nagy erővel beletaposott a sértett felsőtestébe.

A sértettet ... tanú 2008. április 26-án 14 óra körüli időpontban találta meg.

A sorozat-bordatörés nyomán instabil mellkas állapot alakult ki a sértettnél, mely elhúzódó fulladást eredményezett.

A bántalmazás következtében a sértettnek nem volt eszméletvesztése.

Sérülései az átlagot meghaladó fájdalomérzettel jártak.

Halála bántalmazás során elszenvedett sérülések, következményes traumás sokk miatt jött létre.

Élete megmenthető lett volna az ideje korán érkezett orvosi segítség esetén.

Az így kiegészített tényállás most már hiányosságoktól mentes, megalapozott, így irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint.

A megyei bíróság törvénysértés nélkül vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére.

Az ítéletábra a cselekmény minősítését illetően azonban nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját.

Az elsőfokú bíróság emberölés büntette bűncselekmény alapesetében állapította meg a vádlott büntetőjogi felelősségét. Helyesen ismerte fel azt, hogy az erőbehatások irányultságára, nagyságára figyelemmel a vádlott szándéka nemcsak testi sértés okozására irányult, hanem magatartásával eshetőlegesen élet kioltását célozta meg, eziránt az eredmény iránt közömbös volt, abba belenyugodott.

A másodfokú eljárásban kiegészített tényállás alapján azonban nem az emberölés büntette bűncselekmény alapesete, hanem a különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette (Btk.166.§ (1) bekezdés (2) bekezdés d) pontja) vált megállapíthatóvá.

A mellkasnak kétoldali sorozat-bordatörést és szegycsonttörést okozó megtaposása olyan durva bántalmazás, amely mindenkiben felidézi a halál bekövetkezésének a képzetét, mindezt a vádlott a halál lehetőségének a tudatában hajtotta végre cselekményét különös kegyetlenséggel. A sértett a bántalmazás következtében eszméletét nem vesztette el, halála a bántalmazás során elszenvedett sérülések, következményes traumás sokk miatt jött létre. A sorozat-bordatörése nyomán instabil mellkas állapot alakult ki, mely átlagot meghaladó fájdalomérzettel járó elhúzódó fulladást eredményezett. A fulladásban szerepet játszott az arc koponyaacsontjainak többszörös törése következtében fellépett vérbelégzés is.

Bár a sértett bántalmazása nem volt időben elhúzódó, azonban az elhúzódó haláltusája az átlagot meghaladó fájdalomérzettel járt. Hasonló esetekben a különös kegyetlenséggel elkövetés, mint minősítő körülmény fennállását látta megállapíthatónak a Legfelsőbb Bíróság a BH. 2000. évi 523. számú jogesete, illetőleg a 2003. évi 485. sz. jogesete szerint.

A most megjelölt minősítő körülményt érintően a fellebbviteli főügyészség álláspontja helytállónak bizonyult.

Az aljas indokkal elkövetés, mint minősítő körülmény megállapítására azonban nem kerülhetett sor. E vonatkozásban az elsőfokú bíróság által rögzített érveléssel a Debreceni Ítéletábra teljes mértékben egyetértett. Nem osztotta az ügyési fellebbezésben foglaltakat.

Az emberölésnek bosszúvágyból elkövetése esetén az aljas indokból (célból) elkövetettként minősítés szempontjából azt a külső hatást kell vizsgálni és értékelni, amely a motívumot vagy a célzatot életre hívja (BJD. 1034.), és ennek mibenléte és jellege határozza meg, hogy a társadalom erkölcsi felfogásával összhangban az elkövetőben az ölési cselekmény véghezvitele során keletkezett indulat a súlyosabb minősítés megállapítását

eredményezheti-e. Az ítélezési gyakorlat ilyennek tekinti, ha az elkövető azért öli meg a sértettet, mert az őt korábban a hatóságnál feljelentette. (Az aljas indokból elkövetés szempontjai BH. 1981. évi 178. sz. jogeset.)

Ahogy a megyei bíróság ítéletének 9. oldal 1. bekezdésében taglalja, kétséget kizáró módon nem bizonyítható, hogy a szabálysértési feljelentés váltotta volna ki a vádlott ölési cselekményét. Vita nyomán került sor a sértett bántalmazására, mely a szabálysértési feljelentéstől eredeztethető, de a tényleges kiváltó ok a feljelentés tényét tagadó sértetti magatartás volt.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket teljes körűen számba vette.

Minősített emberölés esetén a határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetés kiszabásakor a büntetés 10 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztés büntetés. A vádlott cselekményét felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt valósította meg, mely korábbi büntetést testi épség elleni erőszakos bűncselekményekért szabták ki vele szemben.

Jelen ügyben elbírált kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmény elkövetése miatt is a súlyosító körülmények nagyobb nyomatékára figyelemmel a büntetés lényeges súlyosítása vált indokolttá a Btk. 37.§-ában szabályozott büntetési célok elérése érdekében, tekintettel a Btk. 83.§-ában rögzített büntetéskiszabási elvekre is.

Mindezért az ítéletábra a vádlott főbüntetését 12 évi szabadságvesztésre súlyosította, míg a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 10 évre felemelte.

A Btk. 42.§ (2) bekezdés b) pontjának 2. pontja szerint a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata fegyház.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

Mindezért az ítéletábra a Be. 372.§ (1) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azt.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 99.§ (1) bekezdése alapján döntött.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén és 338.§ (1) bekezdésén alapszik.

, 2009. május 5.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó,
Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2.B.732/2008/7. számú ítélete a
Debreceni Ítéltábla jelen határozatával jogerőre emelkedett, illetőleg végrehajthatóvá
vált.

Debrecen, 2009. május 5.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke